

În pădurea Mareșul Șerșar se lina seara,
Soarele deja coborâse pe cer, iar umbrele
se alungiră, dând pădurii un aer straniu.

Furșon îl petrecuse după amiază ocază
la pășunul lui, Rozoșul vulpoiul. Se jucaseră
de-a piștelea și tuși dăduseră seama când
a trecut timpul! Dar, ocază, sosise vremea
ca iepurașul să plece acasă.

Pompon ar fi vrut să o ia la fugă,
ca să ajungă cât mai repede la părinții săi.
Dar nu îndrăznește.
Începu să fie prudent: căpșorul
sigur sătura deja la pândă.

Imediat ce a ieșit din vizuina lui Ronald,
Pompon s-a ascuns în spațiile primului tufiș.
Inima îi bătea foarte, foarte tare.

